

КНСБ

Национален браншов синдикат "Висше образование и наука"

10.09.2015 г., София

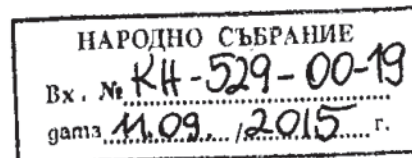
ДО

Г-ЖА МИЛЕНА ДАМЯНОВА,

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПК ПО

ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

КЪМ 43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

СТАНОВИЩЕ

На Национален браншов синдикат "Висше образование и наука"- КНСБ

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за висшето образование, внесен № 554-01-143, внесен от Петър Славов и група народни представители на 24.07.2015г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ДАМЯНОВА,

По внесения от Петър Славов и група народни представители на 24.07.2015г. Законопроект за изменение и допълнение на Закона за висшето образование изразяваме становище, както следва:

Като цяло споделяме мотивите, провокирали изработването и внасянето на така предложения Законопроект. Определено е необходимо да бъдат въведени базисни нормативни изисквания в законодателството за заемащите ръководни длъжности във висшите училища.

По същество, считаме, че Законопроекта е не до там прецизиран както по отношение на терминологията, а така също и с оглед действащите разпоредби, поради следното:

Първо: В предложенията за редакции на чл. 31 ЗВО, отразени в § 3 от Законопроекта, се предлага въвеждане на изискване за трудов стаж, който да притежават кандидатите за съответните длъжности. Ето защо следва да се конкретизира какво е „трудова стаж“ по смисъла на разпоредбата, а и като цяло по смисъла на Закона за висшето образование, както и кое време се признава за трудов стаж.

Второ: В същия параграф се предлага установяване на изискване трудовия стаж да е „във висше училище“. Това би означавало, че изискването не е за това кандидатите за съответната длъжност да имат стаж в конкретното висше училище, а трудов стаж във висше

училище по принцип. Това провокира въпрос: защо в такъв случай се предлага установяване на облекчаваща това изискване разпоредба за заемане на съответните длъжности в нови висши училища? Нима новите висши училища не се нуждаят от това, заемащите в тях ръководни длъжности да разполагат със съответния опит. Ако предложението за това не бъде обосновано от законосъобразна цел от законодателя, то би могло да се приеме за форма на неравно третиране.

Трето: Предвид това, че в Законопроекта се правят предложения за установяване на разпоредби, съдържащи и обвързващи своето приложение с „основен трудов договор“, следва да напомним за законодателният проблем, който не веднъж сме споменавали. Той се изразява в следното:

Съгласно действащия текст на § 4д, т. 1 от ДР на ЗВО „основен трудов договор“ е трудовият договор, сключен на основание чл. 67, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда. Следвайки дефиницията дадена в § 4д от ДР на ЗВО и връзката с посочената разпоредба от Кодекса на труда, то „основен трудов договор“ (с изключение на трудовите договори за длъжността „асистент“) по смисъла на ЗВО е договорът за неопределено време. Като цяло тази дефиниция не създава проблеми с оглед разбирането ѝ, но тя създава редица противоречия при прилагането ѝ. По-конкретно, в чл. 31, ал. 1 ЗВО е регламентирано, че „за ректор, декан и директор на филиал или колеж се избират хабилитирани лица, които след избора заемат длъжността по основен трудов договор с висшето училище.“ Във връзка с това възниква следния въпрос: как една длъжност, заемането на която нормативно е ограничено с конкретен срок от четири години, би могла да се заеме по основен трудов договор, определението за който препраща към договора за неопределен срок по смисъла на КТ? От тук и следващия въпрос какво се случва с „основният трудов договор“ (който е безсрочен) на преподавателят в качеството му на такъв преди юридическото събитие – назначаването му за ръководител на съответната ръководна длъжност за определен срок, след като този срок изтече?

Явното противоречие в цитираните по-горе разпоредби поставя в редица случаи практикуващите юристи и лицата, чиито правоотношения са в системата на висшите училища, в деликатни и неразрешими ситуации. В тази връзка е очевидно, че следва да се търси законодателно решение на това противоречие.

Предвид горното, изразяваме и становище, че следва да бъде формулирана отделна дефиниция за договорите на лицата, които заемат изборни ръководни и мандатни длъжности, като по отношение на правоотношенията с тях се приложи текст на Кодекса на труда, който да не създава противоречия между нормите и различия в практиката.

В хода на дебатите по законопроекта, между първото и второто му гласуване, ще се възползваме от възможността да представим допълнително становище.

Доц. д-р Лиляна Вълчева
Председател на НБС „ВОН“ - КНСБ

